

Ἡ μάνα, ποῦ θλίβουνταν γιὰ τ' ἄδικο, παρακάλεσε τὸν ἄνδρα τῆς νὰ μὴ φανερώσῃ 'ς τὰ παιδιὰ τὸ σκοπὸ τοῦ. Ἦθελε νὰ καταφέρῃ νὰ κἀνῃ ἴσια τῇ μοῖρα τῶν δυὸ ὁ ἔμπορος τὴν ἄκουσε καὶ δὲν φανέρωσε τίποτε.

Μιὰ ἡμέρα ἡ μάνα ἦτον καθισμένη 'ς τὸ παρὰθύρι καὶ ἔκλαιγε· περνᾷ ἓνας χατζῆς καὶ τί ρωτᾷ τὸ γιὰτί.

— Πῶς νὰ μὴν κλαίω; τὰποκρίνεται· ἐγὼ ἀγαπῶ ὅμοια καὶ τοὺς δυὸ γιουίους μου, καὶ ὁ ἄνδρας μου θέλει νὰ φῇτῃ ἐξω ἀπ' τὴν κληρονομίαν τὸ δεύτερο γιὰ χάρι τοῦ πρώτου. Παρακάλεσα τὸν ἄνδρα μου νὰ μὴν τοὺς φανερώσῃ τίποτε, ἐλπίζοντας νὰ ῥω τὸν τρόπο ποῦ νὰ μὴν ἔρθῃ ζημιὰ 'ς ἐκείνους· μὰ τοῦ κακοῦ, τίποτε δὲν βρίσκω καὶ δὲν ξέρω τί νὰ κἀνω.

— Εὐκόλῃ δουλειά, λέει ὁ χατζῆς· σύρε νὰ φανερώσῃς 'ς τὰ παιδιὰ σου πῶς ὁ μεγαλύτερος θὰ πάρῃ ὅλην τὴν κληρονομίαν μὲ ζημιὰ τοῦ μικρότερου. Ὁ μικρότερος δὲν θὰ πάρῃ τίποτε καὶ πάλι θὰ γένουν πλούσιοι καὶ ὁ ἓνας καὶ ὁ ἄλλος.

Ἄμα ὁ δεύτερος γιουὸς ἔμαθε πῶς δὲν ἔχει τίποτε νὰ προσμένῃ, ἐξενιτεύθηκε καὶ ἐσπούδαξε 'ς τὰ ξένα γράμματα καὶ τέχναις. Ὁ πρῶτος ξέροντας πῶς εἶνε πλούσιος ἔμεινε 'ς τὸ πλάϊ τοῦ πατέρα καὶ δὲν ἐσπούδαξε τίποτε.

Σὰν πέθαν' ὁ γέρος, ὁ μέγας γιουὸς ἀνῆξερὸς σὲ κάθε τι σκόρπισε ὅλα τοῦ τὰ καλὰ, καὶ ὁ μικρὸς ἐπλούτισε 'ς τὰ ξένα. Δ⁺.

ΑΙΣΜΑΤΙΑ

Α'.

Ἀνιὰρὰ γαλήνη περιβάλλει
τοῦ βίου μου τὸ ταξιδεύον πλοῖον·
ἀπλοῦται γύρω μου ἄνευ ὁρίων
ὁρίζοντας μονότονος ἀγκάλη.

Ἄλλ' αἴφνης ζέφυρος γλυκὺς μοῦ ψάλλει
καὶ περιχέει ἄρωμα μεθύον·
κολποῦται χαριέντως τὸ ἱστίον·
ἐρατεινὴ ἀκτὴ ἐμπρός μου θάλλει.

Πρὸς τὴν καρδίαν μου εὐώδεις ρεῦμα
αἰσθήματος ἀρήτου συνωθεῖται·
μὲ περιίπταται εἰκὼν γλυκεία.

Πνέει οὐράνιον ἀγάπης πνεῦμα!
καὶ καταιγὶς ἔαν ἐπαπειλῇται,
νὰ μάχεται εἰς αὐτὴν ἡ καρδία.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ

ΣΚΕΥΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Τὸ μεγαλύτερον θαῦμα τοῦ ἔρωτος εἶνε ὅτι θεωρεῖται τὴν φιλαρέσκειαν.

Εἶφος τῆς γυναικὸς εἶνε ἡ γλῶσσα.

Ἀλλοίμονον εἰς τὰς γυναῖκας ἂν ἦσαν πεπλασμέναι ὑπὸ τῆς φύσεως, ὅπως μεταπλάττονται ὑπὸ τοῦ συρμού.

Ἀγαπᾷ τις ὀλίγον ὅταν δύναται νὰ εἴπῃ πόσον ἀγαπᾷ.

Πᾶν μέγα πάθος οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ἐλπίς παρατεταμένη.

Εἰς ἄνδρα ἔχοντα πνεῦμα ἀρμόζει γυνὴ ἔχουσα καρδίαν—εἶνε πολλὰ δύο πνεύματα ἐντὸς ἐνὸς οἴκου.

Ὁ ἔρως ὁμοιάζει μὲ τὰς ἐπιδημίας, ὅσον περισσότερον τὸν φοβεῖται τις, τόσον εὐκολώτερον προσβάλλεται.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πλησίον τοῦ παλατίου τοῦ Βέργ, παρὰ τὴν ὄχθην τῆς βαυαρικῆς λίμνης ὅπου ἐπίνιγη τῇ 13 Ἰουνίου 1886 ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος Β'. τῆς Βαυαρίας, ἰδρυθῆσεται μνημεῖον κατὰ παραγγελίαν τοῦ νῦν ἀντιβασιλέως φιλοτεχνηθέν. Τὸ μνημεῖον τοῦτο εἶνε στήλη ὀκτὰπλευρος ἐκ σουηδικοῦ γρανίτου, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ὁ ἐσταυρωμένος καὶ λυχνία ἐν ἣ καίει τὸ ἄσβεστον πῦρ. Ἐφ' ἐκείνης τῶν πλευρῶν ὑπάρχει ἡ αὐτὴ ἐπιγραφή: « 13 Ἰουνίου 1886 ». Ἐν ἀρχῇ ἐγένετο σκέψις ὅπως ἡ στήλη ἰδρυθῇ ἐντὸς τῆς λίμνης καὶ ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἀνευρέθη τὸ πτώμα τοῦ Λουδοβίκου καὶ τὸ τοῦ ἱατροῦ τοῦ ἄλλα κατόπιν ἀπεφασίσθη νὰ στηθῇ αὕτη ἐν τῇ ὄχθῃ.

Ἐπὶ τῆς σκηνῆς θεάτρου τινὸς τῆς Νέας Ὑόρκης παριστάνεται νῦν μέγα μελόδραμα, ἐν τῷ ὁποίῳ μία τῶν κυριωτάτων σκηνῶν εἶνε ἡ λήστευσις χρηματοκιβωτίου. Ὁ διευθυντὴς τοῦ θεάτρου εἰσάγων νεωτερισμὸν παραδοξότατον, ἀνέθεσε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς σκηνῆς ταύτης οὐχὶ εἰς ἠθοποιούς ἀλλὰ εἰς ἀληθεῖς. . . κλέπτας, πρὸ μικροῦ ἀπολυθέντας τῶν φυλακῶν. Εἶνε δὲ οὗτοι εἰδικοί εἰς τὸ διαρρηγνύειν χρηματοκιβώτια καὶ παριστάνουσιν οὐχὶ παίζοντες ἀλλὰ σπουδάζοντες. Ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἔχουσιν ὅλα τὰ ἐργαλεῖά των καὶ πρόκειται πράγματι νὰ διαρρήξωσιν ἀληθῆς χρηματοκιβώτιον ἰσχυρότατον. Καθ' ἐσπέραν λοιπὸν χρειάζεται καὶ νέον χρηματοκιβώτιον, διότι καὶ ἂν δὲν διαρρηγθῇ, ἀλλὰ φθίρεται ἐκεῖνο ἐφ' οὗ ἅπαξ ἔγεινεν ἀπόπειρα. Ἀλλὰ τὰ χρηματοκιβώτια ταῦτα δὲν στοιχίζουσι τίποτε εἰς

τὸν πολυμήχανον διευθυντὴν τοῦ θεάτρου, διότι παρέχονται ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν διαφόρων ἀμερικανικῶν ἐργοστασίων ἀμιλλωμένων περὶ τῆς στερεότητος τῶν ἔργων των καὶ ἐπιδεικνυμένων οὕτω πρὸ τῶν ὁμμάτων τόσων θεατῶν. Τὸ ἀστεῖον εἶνε ὅτι ἡ διεύθυνσις τοῦ θεάτρου φιλοξενούσα καθ' ἐσπέραν τοὺς δύο τούτους ἐπικινδύνους ἐρασιτέχνους καὶ φοβουμένη μήπως ἐκτελέσωσι τὸ μέρος των οὐ μόνον ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ θεάτρου, ἐγκαθιδρύει εἰδικὴν φρουρὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραστάσεως.

Εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς τῆς ὁποίας ἔτυχον κατὰ τὰς ἐν Βολωνίᾳ ἑορτὰς τῆς ὀκτακοσιετηρίδος τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν σπουδαστῶν τῶν Παρισίων, ὁ Σύνδεσμος αὐτῶν προσέφερεν ἐσχάτως εἰς τοὺς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βολωνίας τρία ἀγαλμάτια, παριστῶντα τὸν Κορνῆλιον, τὸν Ρακίαν καὶ τὸν Μολιέρον. Τὰ ἀγαλμάτια ὀφείλονται εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Ἰσως ἀνάλογόν τι θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ καὶ ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν.

Εἰς τὸν Γλάδστον, μετὰ τῶν ἄλλων, θὰ ὀφείλῃται καὶ ἡ δόξα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ φωνογράφου κατὰ πρώτην φοράν εἰς τὰς χρεῖας τῆς πολιτικῆς. Κατὰ τὸ μέγα συλλαλητήριον, ὅπερ ἐντὸς τοῦ παρόντος μηνὸς θὰ συγκροτηθῇ ἐν Βιρμιγχάμ, τοῦ λόγου τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων ὠρίσθησαν ὅπως λάβωσι σημειώσιν ὅχι πλέον στενογράφοι, ἀλλὰ πολλοὶ φωνογράφοι. Τὸ ἐν ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ὁργάνων ἀπὸ τοῦδε ἀπεφασίσθη νὰ φυλαχθῇ ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Βιρμιγχάμης, ἐπιμελῶς ἐσφραγισμένον, καὶ νὰ ἀνοιχθῇ ἔτη τινὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γλάδστον, διὰ νὰ μνηθῶσιν οἱ μεταγενέστεροι τὴν ρητορικὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός. Τῶν ἄλλων φωνογράφων χρῆσις θὰ γίνῃ ἐν Ἰρλανδίᾳ καὶ ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις.

Ὁ Ἰσπανὸς δόκτωρ Φερράν, ὅστις ἐγένετο περὶ φημος εἰς τὸ ζήτημα τῆς θεραπείας τῆς χολέρας, σίσταται διὰ πολυαριθμῶν ἐπιστολῶν ἀνακηρύσεων ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ δικαίωμα τῆς προτεραιότητος ἐν τῇ ἀνακαλύψει τοῦ ἀντιχολερικοῦ ἰοῦ ἐναντίον τοῦ συναδέλφου καὶ ἀντιζήλου αὐτοῦ Γαμαλέια, καὶ διατεινόμενος ὅτι εἰς αὐτὸν ἀνήκει τὸ μέγα γέρας Βρεῖαν τὸ ἐξ ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν. Ὁ Φερράν ὑπὲρ τῆς ἀναγνώσεως τῶν δικαιωμάτων του προσήγαγεν ἐπιστολὰς καὶ πιστοποιητικὰ ἐκ τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἰσπανῶν ἱατρῶν, ἐπὶ τούτῳ συνελθόντας ἐν Βαρκελώνῃ. Πάντα τὰ πειστήρια ταῦτα θὰ ἐκτιμηθῶσι προσήκόντως ὑπὸ τῆς ἐξ ἐπιστημόνων ἐπιτροπῆς, ἥτις

πρόκειται νὰ ἀπονείμῃ τὸ βραβεῖον Βρεῖαν, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Παστέρ, τοῦ Σαρκό, τοῦ Βουσάρ, καὶ τινων ἄλλων.

Περιοργότατα πειράματα ἐγένοντο παρὰ τὴν Νίκαιαν τῆς Γαλλίας ὑπὸ τοῦ φυσιοδίφου Ἑρμάννου Φὺλ ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ φωτός ἐπὶ τῶν ἰχθύων. Ὁ σοφὸς οὗτος κατῴρθωσε νὰ καταβιδάσῃ εἰς βάθος 2000 μέτρων τὰ μηχανήματα, ἀτυχῶς ὁμῶς ἔνεκεν τῆς μεγάλης πιέσεως οἱ φωτιστικοὶ σωλῆνες ἐθραύσθησαν.

Σχεδιάζεται ἡ τομὴ μεγίστης διώρυγος μελλούσης νὰ διέλθῃ διὰ τῆς Φλωρίδος ἐν Ἀμερικῇ. Διὰ τὸ ἔργον τοῦτο θὰ ἰπωφεληθῶσι τὰ ρεῖθρα ἢ τοῦ Ἰνδικοῦ ποταμοῦ ἢ τῆς Ἀγίας Μαρίας ἀμφοτέρων ἐκβαλόντων εἰς τὸν Ἀτλαντικόν. Ἡ ἐταιρία ἢ σκοπούσα ν' ἀναλάβῃ τὸν γιγάντιον τοῦτο ἔργον εἶνε ἡ τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου Ἑταιρία, ἡ ἐδρεύουσα ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

Ὁ στρατάρχης δ' Ἑστρέ ἦτο μανιώδης συλλέκτης σπανίων βιβλίων, ὑφασμάτων, ἀγγείων ἐκ πορσελάνης, ἀδαμάντων, κομψοτεχνημάτων—ὧν οὐδέποτε κατῴρθωσε νὰ κάμῃ χρῆσιν.

Εἶχε πεντήκοντα δύο χιλιάδας τόμων οἵτινες μέχρι τοῦ θανάτου του ἔμειναν συνεσκευασμένοι ἐντὸς κιβωτίων. Τὰ δὲ λοιπὰ ἀντικείμενα ἦσαν ἀποθηκευμένα ἐν τοιαύτῃ ἀκαταστασίᾳ ὥστε ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἐγνώριζε καλὰ τί εἶχε καὶ τί δὲν εἶχε.

Χαρακτηριστικώτατον δ' εἶνε τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον:

Ἐνεθυμήθη κάποτε, ὅτι εἶχεν ἰδῇ κάπου πωλούμενον ὥρατον ἀγαλμα Διὸς ἀρχαιοτάτης τέχνης καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ αἰφνιδίας ὀργῆς, διότι δὲν ἐφρόντισε νὰ τὸ ἀποκτήσῃ τότε, ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους του νὰ σπεύσωσιν εἰς ἀνεζήτησιν αὐτοῦ.

Εἰς ἐκ τούτων ἐρωτᾷ τὸν στρατάρχην τί θὰ ἐδίδεν διὰ νὰ τὸ ἀποκτήσῃ.

—Χίλια τάλληρα εὐχαρίστως, ἀποκρίνεται.

—Λοιπὸν θὰ κάμετε οἰκονομίαν χιλίων τάλληρων καὶ θὰ ἔχετε καὶ τὸ περίφημον ἀγαλμα, τὸ ὅποσον εἶνε πρὸ τριῶν ἐτῶν κάτω εἰς τὸ ὑπόγειον.

Κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς Εἰκοσιπενταετηρίδος ὁ κύριος Παρεδαρμένος μετὰ τῆς κυρίας του περιπλανηθεὶς ἀνά τὰς ὁδοὺς πέραν τῆς μεσημβρίας καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ πείνης εἰσέρχεται εἰς ξενοδοχεῖον καὶ ζητεῖ φαγητόν.

—Δὲν μένει πλεῖα παρὰ μιὰ κοτελέττα, ἀπαντᾷ ὁ ὑπηρέτης.

—Μιὰ μόνον; καὶ τί θὰ φάῃ ἡ γυναῖκά μου;